

Resultat endnu. Jeg har ikke Skrupler ved at sige til Bankerne: Naar I vil have Retten til at modtage Indlaan, skal I give saa stor en Forsikringspræmie, at den er i Stand til under almindelige Forhold at sikre de Spareindlaan, som Bankerne modtager. Det er en Forsikringspræmie af en Art, som svarer til mange andre Forsikringspræmier, der gives. Det er en Forsikring, der gaar ud paa at skabe Sikkerhed for den Virksomhed, som de arbejder med.

Der er navnlig en Ting, som er afgørende for mit Vedkommende, og det er, at man i Fremtiden undgaar Krav til Statskassen om Dækning af Tab rundt omkring i Bankerne. Jeg vil sige til den højtærede Statsminister, at det, jeg ønsker i den Henseende, er ikke en Ordning i Lighed med den norske Ordning, hvor Fonden ikke alene træder til, naar der er Tale om Tab for Sparerne, men tillige kan yde Laan eller paa anden Maade yde en Haandsrækning, naar en Bank er i Vanskelighed. Jeg ønsker absolut ikke, at en saadan Fond skal træde til, uden at der er Tab for Sparerne; kun i saadanne Tilfælde, men ikke, naar en Bank paa anden Maade er kommet i Vanskelighed. Mit Parti stiller sig afventende med Hensyn til dette Spørgsmaal; naar vi ser, hvad der kommer frem med Hensyn til Krisefonden, vil vi tage vort Standpunkt ved Sagens senere Behandling.

Til det ærede Medlem Hr. Zahle, som stillede mig en Kompliment i Udsigt, hvis jeg var i Stand til ikke alene at gennemføre denne Krisefond, men ogsaa faa den tillagt tilbagevirkende Kraft, vil jeg sige, at jeg er villig til at give Afkald paa Komplimenten, hvis jeg i Stedet for kan faa en noget varmere Tilslutning til Tanken fra det ærede Medlem. Det ærede Medlems Udtalelser var noget kølige, men jeg haaber, det ærede Medlem senere vil støtte mig i min Opfattelse med Hensyn til en Krisefonds gavnlige Virkninger.

Saa skal jeg blot gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Elgaard. Det ærede Medlem talte stærkt mod Krisefondsbestemmelsen; det vilde være Indgreb i Selvbestemmelsesretten. Jeg har allerede imødegaaet en saadan Udtalelse. Jeg mener netop, det vil muliggøre Opretholdelsen af Selvstyret indenfor vore Banker, og jeg tror ikke, at denne Udtalelse om, at de forsigtige skal betale til de uforsigtige, har ret meget paa sig, idet jeg mener, det vil være muligt gennem forskellige Bestemmelser netop at tage Hensyn til de Bankvirksomheder, som har søgt at konsolidere sig stærkest. Heller ikke den Udtalelse, at det

kan blive en Sovepude, forstaar jeg, thi Bankledelsen skal jo dog have sat hele Aktiekapitalen, hele Reservefonden og Aktionærernes Indsats til, før Krisefonden træder til; jeg kan ikke faa det ind i mit Hoved, at det skulde være at svække Ansvarsfølelsen, naar den Betingelse dog er sat, at hele Aktiekapitalen skal være tabt, førend Krisefonden træder til. Det ærede Medlem fremhævede de i Amerika indvundne Erfaringer. Det kan være meget rigtigt, at der maaske er sørgelige Erfaringer fra Amerika, men det ærede Medlem omtalte ikke nærmere, hvorledes Fonden i Amerika var skabt. Og naar vi ser paa den norske Ordning, er det ogsaa noget helt andet end det, jeg i alt Fald har gjort mig til Talsmand for her. Det ærede Medlem Hr. Elgaard bemærkede, at jeg tidligere havde udtalt Ønsket om, at Sparemidler virkelig forbeholdes vore Sparekasser. Ja, det er rigtigt, men desuagtet vil jeg naturligvis ikke modsætte mig nogen Bestemmelse, der tager Sigte paa at skabe stærkest mulig Sikkerhed ogsaa indenfor vore Banker. Det maa saa blive Befolkningens egen Sag, om den vil foretrække en højere Rente eller en større Sikkerhed.

Jeg kan fremdeles tilsige mit Partis Medvirken til en grundig Udvalgsbehandling. Den højtærede Statsminister er tidligere fremkommet med den Udtalelse, at man vil søge at naa saa vidt og saa langt, som det er muligt; derefter kan der maaske være Haab om, at vi indenfor et Udvalg vil være i Stand til at naa et Resultat og faa gennemført de Ændringer, hvorom der kan opnaas Enighed i indeværende Samling.

Sven: Saavel den højtærede Minister som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet beklagede sig over, at man tilsyneladende, ikke mindst fra konservativ Side, saa stærkt kritiserede den rent formelle Side af det forelagte Lovforslag; det var ved at blive Sport, det var noget, som ikke var Brug ved tidligere Lejligheder, overfor andre Regeringer, og, forsikredes det, Lovforslagene var saamænd ikke værre nu, end de tidligere havde været. Heri er jeg ikke helt uenig med den højtærede Minister, det er jo til Dels de samme Embedsmænd, der udarbejder Lovforslagene. Men dels maa man huske paa, at der kan jo ogsaa stilles selv dygtige Embedsmænd en saa vanskelig Opgave, at de ikke formaar at sætte den i Form, og dels maa den højtærede Statsminister betænke, at overfor de tidligere Regeringer, der muligvis har fremsat lige saa uklare Lovforslag, var